

ДО
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА

1547
СФУ

ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 51-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл.87, ал.1 от Конституцията на Република България и чл. 70, ал. 1 от ПОДНС внасяме проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и мотиви към него.

Моля, на основание чл.71, ал.1 от ПОДНС да разпределите внесения от нас проект за разглеждане в съответните постоянни комисии.

ВНОСИТЕЛИ:

- Томко Лозанов
- Павела Милова
- Александър Светозаров
- Славки Кирилов Мейрич
- Александър Викторов Рашев
- Александър Николаев Вилчев
- Христина Илиева Иванова
- Снежана Райкова Траянича
- Александър Стайков Морков
- Венцислав Михайлов Асенов
- Емил Димитров Бранинов
- Петя Димитрова

Кривоносов Стефанов Прозов
Шанер Кагур Пюрнолу

Цветох Иванов Прозов

Иван Стойков Котулов

АНДРЕЙ ИВАНОВ ЧОРБАКУА

Николеца Кирилов Кузманов

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на
Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното
самоуправление**

(Обн. - ДВ, бр. 44 от 12.06.2009 г.; изм. и доп., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 21.12.2010 г.; изм., бр. 9 от 28.01.2011 г.; изм. и доп., бр. 42 от 05.06.2012 г.; изм., бр. 20 от 28.02.2013 г.; изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г.; изм. и доп., бр. 19 от 05.03.2014 г., в сила от 05.03.2014 г.; изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г.; изм. и доп., бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.; изм., бр. 17 от 26.02.2019 г.; изм., бр. 94 от 29.11.2019 г., в сила от 29.11.2019 г.; изм., бр. 88 от 13.10.2020 г.; изм. и доп., бр. 15 от 22.02.2022 г., в сила от 22.02.2022 г.)

§ 1. В чл. 10 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 5 думите „200 000 подписа на“ се заменят с „една четиридесета от“
2. В ал. 2 думите „от 400 000“ се заменят с „от една двадесета от“

§ 2. В чл. 12 се правят следните изменения:

1. В ал. 4, т. 3 се отменя.
2. В ал. 8 думата „три“ се заменя с „шест“.

§ 3. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) Изречение второ се изменя така:

„В срок до 14 дни от датата на внасянето в Народното събрание, подписката се внася и в структуриран електронен вид, който съдържа данните на гражданите, положили саморъчен подпис, подредени в последователността, в която са вписани в подписката.“

б) Създава се изречение трето:

„Ако подписката не се внесе в структуриран електронен вид в този срок след изтичането му процедурата по референдума се прекратява от председателя на Народното събрание, което се вписва в регистъра по чл. 10, ал. 3.“

2. Създава се ал. 9:

„(9) Когато след внасяне на подписката и преди произнасянето по нея, пълномощията на Народното събрание се прекратят, инициативният комитет уведомява писмено председателят на новоизбраното Народно събрание за внесената подписка. В този случай процедурата по ал. 2 – 8 се продължава в

новоизбраното Народно събрание от етапа, на който е заварена при конституирането му.“

§ 4. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение второ:

„Когато Конституционният съд постанови, че решението на Народното събрание за произвеждане на национален референдум съответства на Конституцията тези срокове текат съответно от датата на влизането в сила на решението на Конституционния съд.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) В случаите, когато в срока по ал. 1, в който президентът определя датата за произвеждане на национален референдум, следва да се произведат избори, националният референдум и изборите се произвеждат едновременно. Изречение първо не се прилага, когато изборите са частични или нови избори за общински съветници и кметове.“

§ 5. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „и ако с "да" са гласували повече от половината от участвалите в референдума избиратели“ се заличават.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато референдумът е произведен едновременно с избори, предложението, предмет на референдума, е прието, ако с „да“ са отговорили повече от половината от подадените действителни гласове за съответния вид избори.“

3. Досегашните ал. 2 става ал. 3.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „и ако с "да" са гласували повече от половината от участвалите в референдума“ се заличават.

§ 6. В чл. 27 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 3 думите „една двадесета“ се заменят с „една двадесет и пет“

2. В ал.2 думите „една десета“ се заменят с „една петнадесета“

3. В ал.3 думите „една десета“ се заменят с „една петнадесета“.

§ 7. В чл. 28, ал. 8 думата „три“ се заменя с „пет“, а накрая се добавя „което се вписва в регистъра по чл. 27, ал. 5.“

§ 8. В чл. 29, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Изречение второ се изменя така:

„В срок до 14 дни от датата на внасянето в общинския съвет, подписката се внася и в структуриран електронен вид, който съдържа данните на гражданите,

положили саморъчен подпис, подредени в последователността, в която са вписани в подписката.“

2. Създава се изречение трето:

„Ако подписката не се внесе в структуриран електронен вид в този срок след изтичането му процедурата по референдума се прекратява от председателя на общинския съвет, което се вписва в публичния регистър по чл. 27, ал. 5.“

§ 9. Създава се чл. 31а:

„Уведомяване на новоизбран Общински съвет

Чл. 31а. Когато след внасяне на подписката и преди произнасянето по нея, пълномощията на общинския съвет се прекратят, инициативният комитет уведомява писмено председателя на новоизбрания общински съвет за внесената подписка. В този случай процедурата по чл. 30 – 31 се продължава в новоизбрания общински съвет от етапа, на който е заварена при конституирането му.“

§ 10. В чл. 41 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „40 на сто от гражданите с избирателни права“ се заменят с „участвалите в последните избори за общински съветници“, а думите „и с „да“ са отговорили повече от половината от участвалите в референдума избиратели“ се заличават.

2. В ал. 3 думите „общински“ се заличава.

ВНОСИТЕЛИ:

Томко Георгиев
Лавена Христова

Божислав Рамадриев
Стефан Киров Кеворк
Александър Виктор Рамаев
Александър Николов Вълчан
Христина Илиева Иванова
Снежана Райнова Траянова
Александър Свйков Мерков
Венцислав Михайлов Асенев
Емилия Димитров Трифанов
Петя Димитрова

Драгомур Стефанов Прѣлов
Иванер Кадир Итирному
Уветек Уванов Урегов

Иван В. Кюзуков

Андрей ИВАНОВ ЧОРБАНОВ

Николесета Кирилосе Кузманов

МОТИВИ

На 9 ноември 2023 г. 49-то НС отхвърли проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, внесен от ПГ „Има такъв народ“. Въпреки това развитите в него положения залегнаха в основата на законопроект за изменение и допълнение на същия закон, внесен в 49-то НС от народни представители от ПГ ПП – ДБ. На основание чл. 79, ал. 1 от Правилника за организацията на дейността на НС ПГ „Има такъв народ“ внесе и последващ проект на изменителен закон с предложения, които са различни от основните положения на отхвърления законопроект. До неговото разглеждане в 49-то НС не се стигна. Проектът беше внесен и в 50-то НС като отново не се стигна до разглеждането му.

По законопроекта, внесен в 49-то НС са представени становища от МРРБ, ЦИК, Министерството на електронното управление, Комисията за защита на личните данни и Национална гражданска инициатива „Аз решавам“. В тяхната цялост те са в подкрепа на законопроекта. В тях се съдържат и предложения, които по преценка на водещата постоянна комисия могат да се обсъдят в хода на разглеждането на законопроекта в 51-то НС, поради което не са отразени в настоящия законопроект.

Според чл. 1, ал. 2 от Конституцията на Република България народният суверенитет се упражнява и непосредствено. Гаранция за това са законовите правила за условията, организацията и реда за участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление. Действащият Закон за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление влиза в сила през 2009 г. В мотивите към проекта за него вносителите изрично посочват, че „Всяко отричане на пряката демокрация или опит за нейното препятстване е посегателство срещу духа и принципите на Конституцията на Република България.“, както и, че проектът тогава „отчита опита на редица европейски страни в нормативната уредба на референдумите и другите форми на пряка демокрация. С него се цели създаването на непротиворечива и реално действаща правна уредба на формите, условията и реда за осъществяване на пряката демокрация. ограничаване и преодоляване на кризата на политическото представителство в България. Практикуването на пряката демокрация на национално и особено на местно ниво е в съответствие с европейските тенденции и с европейското законодателство, което вече предвижда подобни възможности на общоевропейско ниво. Прякото участие на гражданите в управлението заедно с промените в изборното законодателство са основните елементи в необходимата промяна на политическата система. Само реалното съчетаване на формите на пряката и

представителната власт може да укрепи и поддържа доверието на българските граждани към демокрацията.“

До момента Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е изменян и допълван неколкократно. Анализът на тези промени показва, че тенденцията им е в посока към затрудняване на упражняването на пряката демокрация. Този извод поражда необходимостта от преразглеждане на някои от основните положения на закона така, че уредбата наистина да стане съответна на целта на закона - гражданите да имат реални възможности да участват в държавната власт и местното самоуправление чрез национални и местни референдуми.

Прави впечатление, че още при създаването на закона 40-то НС не прилага еднакъв подход при уреждането на условията за предложение за произвеждане на референдуми от инициативен комитет. Затова предложенията в настоящия проект се основават разбирането, че всеки от видовете референдуми – национален и местен, има самостоятелно и важно значение. С оглед постигането на целта на закона базовите правила за двата вида референдуми следва да са еднакви, а различия в тях следва да отразява спецификите на всеки видовете в онези насоки, които обективно изключват тази еднаквост.

Първата група предложения в настоящия законопроект са относими към установените в закона изисквания за минимален брой подписи в подписките за предложение за произвеждане на референдум. При приемането на закона през 2009 г. се възприема различен подход за тяхното определяне. За националния референдум изискването за минимално необходимите брой подписи в подписа за произвеждането му се установява чрез фиксирана цифра за брой граждани с избирателни права – 200 хиляди (чл. 10, ал. 1, т. 3) и 400 хиляди (чл. 10, ал. 2). При местните референдуми е заложено друго решение - 1/20 от гражданите с избирателни права праг за подписката по чл. 27, ал. 1, т. 3 и 1/10 от гражданите с избирателни права за подписките по чл. 27, ал. 2 и 3. Мотиви за тези различни законодателни решения в мотивите към проекта на закона в 40-то НС не се откриват.

В настоящият проект за изменение се предлага въвеждането на единен подход и при двата вида референдуми по модела, възприет за местните референдуми. Смятаме, че това решение отразява в най-голяма степен основната идея на закона да има представителност на искането за произвеждане на референдуми, тъй като отразява демографските процеси, които обективно се развиват в България. На базата на тези аргументи в настоящия проект се предлага базата за определянето на минималния брой подписи за подписа с предложение за произвеждане на референдум да е броя на гражданите над 18 г. Доколкото според данните на Националния статистически институт през 2009 г. (годината на влизането в сила на Закона

за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление) този брой е 6 304 339, а през 2022 г. 5 348 014, в проекта се предлага прагът за подписка за национален референдум да е 1/40 от населението над 18 г. (предложението за чл. 10, ал. 1, т. 5) и съответно 1/20 от същата база (предложението за чл. 10, ал. 2). Като се отчита, че при местният референдум базата е населението на територията на съответната община, район или кметство, се предлага праговете за подписката за предложение за местен референдум да са - 1/25 от гражданите с избирателни права и постоянен адрес в общината, района, кметството (предложението за чл. 27, ал. 1, т. 3) и съответно 1/15 от същата база (предложението за чл. 27, ал. 2 и ал. 3). По този начин се залага единен стандарт за праговете за подписките и при двата вида референдуми, който отчита обективният факт на намаляване на населението както на национално, така и на местно ниво в различните области.

Втората група предложения в настоящия законопроект са свързани с праговете за валидност и при двата вида референдуми. В отхвърления от 49то НС законопроект се съдържаше предложение за отпадането им. Това предложение всъщност беше продиктувано от факта, че именно такава идея е била заложена в проекта за създаването на закона през 2008 г. като контрапункт на съществуващото до тогава законодателно решение в Закона за допитване до народа (отм.). Видно от съдържанието на действащия закон тази идея на вносителите тогава не е срещнала одобрение. Анализът на действащата уредба показва, че и в тази част се използва различен законодателен подход. По отношение на националните референдуми (чл. 23, ал. 1) като база за валидността на референдума е заложен броя на участвалите в избори за народни представители, т.е. критерият е избирателната активност. При местните референдуми обаче критерият е процент от гражданите с избирателни права в съответната община. При следване на възприетата в настоящия проект изходна позиция за уеднаквяване на правилата при двата вида референдуми, се предлага базата за валидността при местните референдуми по чл. 41, ал. 2 също да стане избирателната активност – участвалите на последните избори за общински съветници и кметове (предложението за промяна на чл. 41, ал. 2). Основанието за това предложение е, че избирателната активност е динамична величина, която обективно отразява действителните нагласи на обществеността да участва в упражняването на държавната власт и местното самоуправление. Предложеният в настоящият проект начин на нейното отразяване при пряката демокрация е съответен на ролята на избирателната активност при формиране на политическото представителство. По същата причина се предлага и премахването на прага при определянето на резултатите от референдумите (предложенията за чл. 23 и чл. 41). Така по същество се уеднаквява

законодателния подход за значението на избирателната активност и при двете насоки на упражняване на народния суверенитет – прякото упражняване на властта и конституирането на политическото представителство.

Третата група предложения са свързани със събирането на подписката и за двата вида референдуми. В отхвърления от 49-то НС проект тази група предложения бяха насочени към улесняване на събирането на подписката за произвеждане на национален референдум. В настоящия проект предложенията в тази част са основани на изходната позиция за уеднаквяване на тези правила и при двата вида референдуми. На първо място се предлага отпадане на изискването за посочване на постоянен адрес от гражданите, които се подписват за предложението за произвеждане на национален референдум (предложението за чл. 12, ал. 4, т. 3). В подкрепа на това предложение е становището до Комисията по правни въпроси на Комисията за защита на личните данни в качеството ѝ на орган, на който е възложен контрола за спазване на правилата за защита на личните данни. Като се отчита значението на постоянния адрес при местните референдуми - постоянен адрес на територията на съответната община е условие за участие в тях, не се предлага отпадането на това изискване за подписката за предложение за този вид референдум.

На следващо място се предлага увеличаване на срока за събирането на подписките – за национален референдум срокът да е до 6 месеца (предложението за промяна на чл. 12, ал. 8), а за местен референдум до 5 месеца (предложението за промяна на чл. 28, ал. 8). Това ще подобри ефективността на дейността на инициативните комитети по организацията за събирането на подписките. Част от тази организация включва дейности, които обективно отнемат технологично време и също обективно намаляват времето, през което се извършва същинската дейност по събиране на подписи. Предложенията в проекта за различни срокове за подписките отчита различията в териториалния обхват. При подписките за национален референдум организацията за събирането им обхваща територията на цялата страна, а при подписките за местни референдуми тя е ограничена на територията на съответната община. В същото време обаче предложението за увеличаване на срока за подписките за местни референдуми отчита различията в териториалния обхват на отделните общини.

На следващо място, в отхвърления законопроект се предлагаше отпадането на изискването подписката за провеждане на национален референдум да се представя и в структуриран електронен вид. В настоящия проект се предлага на законово ниво да се предвиди допълнителен срок за представянето на подписката в този вид – до 14 дни от датата на внасянето на подписката и необходимите към нея документи в Народното събрание, респ. в Общинския

съвет (предложението за промени в чл. 13, ал. 1 и чл. 29). Това решение ще позволи на инициативните комитети да започнат работата по създаването на структурирания вид на подписката още в хода по събирането ѝ, но при необходимост да я финализират след като вече са спазили базовият срок за внасянето на подписката в НС, респ. ОбС. Така рискът от грешки при пренасянето на данните в електронния формат на подписката значително се намалява. За да се избегне шиканиране от страна на инициативните комитети се предлага и изричната разпоредба председателят на НС, респ. на ОбС да прекрати процедурата по референдума, ако подписката не се внесе в законовия срок и в структуриран електронен вид.

В съответствие с изходната позиция за уеднаквяване на правилата при двата вида референдуми са предложени за писмено уведомяване на новоизбрано НС или общински съвет (предложенията за чл. 13, ал. 9 и чл. 31а). Те се основават на разбирането, че при вече стартирала процедура за инициране на референдуми (национален или местен) в рамките, на която се прекратяват пълномощията на Народното събрание или Общинския съвет, това обстоятелство не може да е основание за нейното прекратяване. Обратното означава упражняването на пряката демокрация да се постави в подчинено положение спрямо конституирането на политическо представителство. Безспорно е, че тези начини за упражняване на народен суверенитет са равностойни, а не подчинени един на друг. Затова не може да се сподели и изразената в хода на обсъждането на отхвърления законопроект теза, че ако процедурата за предложение за произвеждане на референдум е започнала в рамките на мандата на едно НС с прекратяването на неговите пълномощия тя следва да се прекрати. Не може, защото тази последица по отношение на законодателната дейност има опора във факта, че при произвеждането на избори се формира ново Народно събрание, което избира нов централен орган на изпълнителната власт, т.е. има промяна при субектите на законодателната инициатива. Затова законодателните инициативи, които са предприети от предходните субекти не могат да имат законоустановена обвързваща сила за новоконституираните. Този извод се основава на обективната възможност за промяна в политическата конфигурация в новоизбрано Народно събрание, която също обективно може да доведе до промяна в политическите виждания за насоката на развитие на държавата и политиките за постигането му.

Тази логика обаче е неприложима по отношение на инициативите за произвеждане на референдуми. Това е така, защото субектът на тези инициативи не се променя – инициативен комитет от група членове на обществото, който иска да събере подкрепа от другите членове на същото общество за внасяне на предложение за произвеждане на референдум. Поради което няма основание започналата процедура по инициатива за произвеждане

на референдум да се преустановява или да се иска започването ѝ от начало поради настъпила промяна в органа, който е компетентен да се произнесе по нея – Народно събрание или Общински съвет. Затова предложението в настоящия законопроект е да се възложи задължение на инициативния комитет да уведоми писмено председателят на новоизбраното Народно събрание, респ. Общински съвет, че има започнала процедура по предложение за произвеждане на референдум. А за да се избегне неяснота при прилагането на закона, се предлага и създаването на изрична уредба, че процедурата продължава от етапа, на който е заварена при конституирането на новоизбрания орган (предложение за чл. 13, ал. 9 и чл. 31а).

Последната група промени в настоящия законопроект са свързани с промени в уредбата за едновременно произвеждане на избори и на национален референдум. Предложението е ограничено само до националните референдуми, тъй като органът, който определя датата за произвеждането им и дата за произвеждане на избори е идентичен – президента. Действащата уредба на чл. 23, ал. 2 задължава президента да насрочи едновременното им произвеждане, когато в рамките на една година от датата на обнародване на решението на Народното събрание за произвеждане на референдум, предстои и произвеждане на избори. От гледна точка на функцията на националния референдум обаче – пряко упражняване на държавна власт, такова решение е неприемливо, тъй като всъщност отлага произвеждането на националния референдум. Макар и теоретично, напълно е възможно докато се стигне до гласуването на национален референдум в тази хипотеза, произнасянето по въпроса или въпросите му, да са предприети действия или да са настъпили обстоятелства, които да обезмислят гласуването.

Поради това в настоящият проект се предлага президентът да определя датата за произвеждане на национален референдум едновременно с избори само ако изборите следва да се произведат в срока, в който той следва да определи и дата за референдума (предложението за чл. 14, ал. 2). В съответствие с това предложение и въз основа на изходната позиция за уеднаквяване на правилата за национален и местен референдум е предложението за нова ал. 2 в чл. 23 за определяне на валидността на националния референдум при едновременното му произвеждане с избори. Съдържателно предложението възприема същия подход като този, приложен в съществуващата уредба в чл. 41 ал. 3 за тази хипотеза при местните референдуми.

Законопроектът не предвижда увеличаване на публичните разходи и разходите за общините. Възможностите за инициране и провеждане на национални и местни референдуми съществуват и по действащата от 2009 г. уредба. Дали и кога ще възникне необходимост от произвеждане на

референдум е суверенно решение на българските граждани. А предвид, че пряката демокрация е начин за упражняване на народен суверенитет държавата в лицето на съответните ѝ органи е длъжна да осигури финансиране, така както го прави и при произвеждане на избори за конституиране на политическо представителство.

ВНОСИТЕЛИ:

Томислав Бурджанов
Лавена Христова
Снежана Бочаджикова
Силви Мириня Мейор
Александър Викторова Рашев
Александър Иванов Вълчев
Христина Умилева Шатова
Снежана Рейнова Траянова
Александър Стефанов Мержав
Венцислав Михайлов Асенов
Емил Димитров Трибонов
Диего Димитров
Кристина Стефанова Мърров
Иван Кадир Петров
Иван Умилев
Иван Социнов Кюджук
Андрей Иванов Чорбанов
Николежда Кирилова Кузманова

ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление

1. Основания на законодателната инициатива

Законопроектът е насочен към промени в условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местната власт чрез провеждане на референдуми.

От влизането в сила през 2009 г. до момента Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е изменян и допълван неколкнократно. Анализът на тези промени показва, че тенденцията им е в посока към затрудняване на упражняването на пряката демокрация. Този извод поражда необходимостта от преразглеждане на някои от основните положения на закона така, че уредбата наистина да стане съответна на целта на закона - гражданите да имат реални възможности да участват в държавната власт и местното самоуправление чрез национални и местни референдуми.

Предложенията в настоящия проект се основават на обща изходна позиция. Тя се основава на безспорното разбиране, че всеки от видовете референдуми – национален и местен, има самостоятелно и важно значение. С оглед постигането на целта на закона това налага комбинираното приложение на два критерия. Първият от тях е, че базовите правила за двата вида референдуми следва да са еднакви. А вторият съобразява спецификите на всеки видовете в онези насоки, които обективно изключват тази еднаквост.

2. Заинтересовани страни

Всички български граждани в качеството им на принадлежни към българския народ – носител на народния суверенитет.

Усъвършенстването на правилата за произвеждане на национални и местни референдуми ще гарантира ефективността на прякото упражняване на държавната власт и ще създаде реална възможност за прякото участие на българските граждани в държавната власт и местното самоуправление.

3. Анализ на разходи и ползи

Законопроектът не предвижда увеличаване на публичните разходи и разходите за общините. Възможностите за инициране и провеждане на национални и местни референдуми съществуват и по действащата от 2009 г. уредба. Дали и кога ще се стигне до неговото практическо прилагане остава суверенно решение на българските граждани.

Ползите са за цялото българско общество, тъй като ще се създаде работещ юридически механизъм за прякото упражняване на държавната власт или местното самоуправление като самостоятелен аспект на народния суверенитет.

4. Административна тежест и структурни промени

Със законопроекта не се предвиждат структурни и функционални промени в държавни и местни органи на власт. Не се предвиждат и въвеждане или изменение на регулаторни режими или такси.

5. Въздействие върху нормативната база

Законопроектът не предвижда промени в други нормативни актове и не засяга норми от правото на Европейския съюз.

ВНОСИТЕЛИ:

Томко Норманов
Лавеза Христова
Божислав Божанов
Силви Кирилов Мезур
Александър Виктор Рашев
Александър Илиян Вълчев
Христина Илиева Иванова
Снежана Райнова Траянова
Александър Стайков Марков
Венцислав Михайлов Асенов
Емил Димитров Трифонов
Гледа Димитрова
Драгомир Стефанов Георгиев
Иванер Кадур Георгиев
Цветан Иванов Петров
Иван Бочков Кочев

АНАРЗИ АНАХОН ЧОРБАТОД
Николетта Куряеве Кузнецеве